

גרמניה

אבן מאסו

הגרמנים

ראיונו של אבא אבן בשבועון הגרמני שטרן כבר גרם לו צרות למכביר. הוא הכתיש את עצם עריכתו עד שה' העולם הזה (1775) פירסם תצלום המרמית כי אכן נערך הראיון כדת וכדין. עכשיו בא הגל השני. אחרי פירסום הראיון עצמו, מגיבים קוראי השבועון שטרן על דברי אבן. וכל התגובות הן חריפות. הן מוכיחות שיש גם עתה בעם הגרמני תחושה אנטישמית, שקל להעלות אותה על פני השטח. אבן הצליח בכך מעל למשוער. "סחטנו מאיתנו..." כותב הקורא אלברט איליון, מן העיריה מורדהאט, ל-

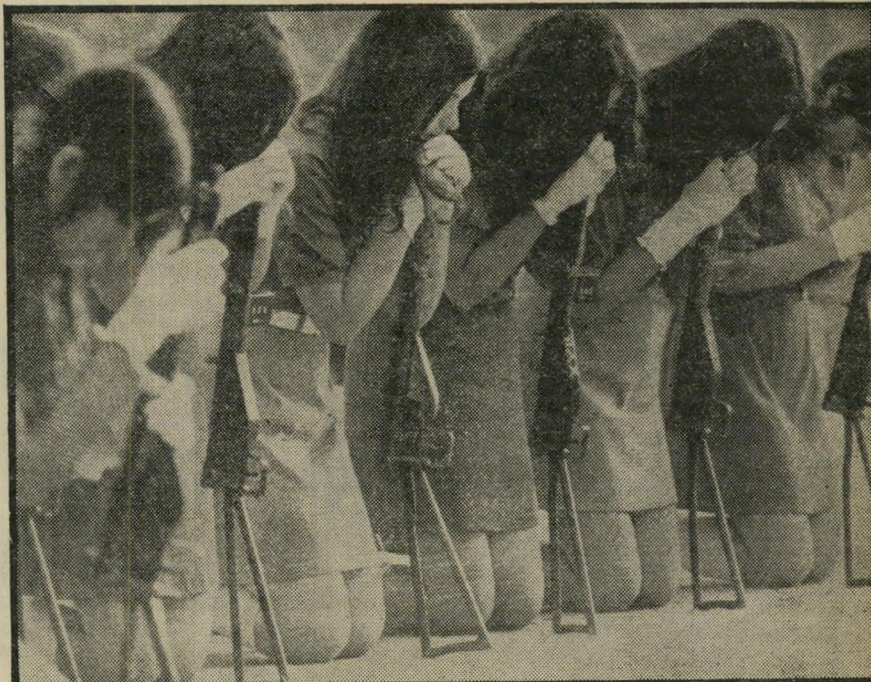
מערכת שטרן:

...המיליארדים, שישראל סחטה מאיר תנו, לא צימצמה, כנראה, את האשמה שלנו. שריהמשפטים הישראלי בוודאי דאג, בעת ביקורו בבון לא מכבר, שהרי גשת'אשמה זו תחזיק מעמד עוד זמן רב. אני לא אופתע אם יעמידו לדין את נכדו וניניו, אחרי מות דור'המלחמה, כדי לחמם את האשמה. "מועין הכסף". קיצוני עוד יותר מיכתבה של הקוראה מרגרטה בארטש, בת העיר אשפנבורג: "...איש לא רצה להכיר בעובדה שבכ" ל לא היינו (בימי השואה)) אנשים חופשיים, אלא היינו משועבדים לשירות' לבו של דיקטטור. "...אולם התועבה שמגלים כלפינו היהודים, ונסיגונם להכריח אותנו לכרוע ברך ולהלביש עלינו בבדי'עונש נצחיים, נבי עו רק מעט מחוש אנושי מרחמים על בני דתם. כיום משמש הדבר אך ורק כדי להנציח את מעייך'הכסף המבעבע..."

מי הם צבאות אלה?

קשה להאמין: כל אלה הם גברים. עוד יותר קשה להאמין: כל אלה הם חיילי הצבא המערבי-גרמני, מאנשי גדוד החרמ"ש מס' 13, בשעת אימונים בשדה. הצבא הגרמני, שאימון לעצמו תפיסה דמוקרטית ביותר, אינו גוזז את שערות חייליו, מועניק להם חופש מירבני.

אזה הן נערות תורניות, בנות קפריסין, המתפללות בהפסקה באימונים. המצב בקפריסין דומה במידת'למדידת למצב בארץ'ישראל שלפני מלחמת תש"ח. ראשו המועט התורני המצפנים למלחמת'אזרחים אכזרית, חילקו נשק לנוער של ערבתם. הנערות בתמונה הן חיילות החי"ש התורני, כן, המתאמנות בספנים, כמו נערות החי"ש של היישוב העברי בשעתו. אולם הן מקפידות על מיצוות האיסלם, מתפללות גם בשעת האימונים.

שרלוק הולמס

היה מסתובב

בקברו אילו

שמע זאת...

הגנה עצמית. אבל עולה על כולם אדולף מולפינגר, מן העיריה לבושטט, שאינו מודה עם הפירר המת רק בשמו הפרטי. הוא גם מזכיר טיעון נאצי נושן. אדולף זה מביא מובאה מן העיתון הבריטי דילי אקספרס, מיום 24 במרס 1933 — חודשיים אחרי שהגיע היטלר לשלטון. כתב אז היומון הלונדוני הסני סציוני: "עם ישראל בעולם כולו מכיר מלחמת כלכלית וכספית על גרמניה... 14 מיליון יהודים עומדים כאיש אחד כדי להכריז מלחמה על גרמניה... הסיטואציה היהודי ינטוש את ביתו, הבנקאי את הבורסה שלו, הקבצן את ביקתו, כדי להתלכד במלחמת'קודש נגד אנשי היטלר".

מסקנתו של אדולף נאמרת רק כי רמז: היהודים הכריזו מלחמה על גרמניה, ולכן רצחו הגרמנים את ששת המיליונים רק מתוך הגנה עצמית.

קומוניסטים

שאר הפנסיונים

המכובדים

מותו של ניקיטה כרוש'צ'וב, שהוגדר על-ידי ההודעה הסובייטית הרשמית כי "פנסיון מכובד" עורר סקרנות עולמית לגבי שאר הפנסיונים המכובדים בגוש הסובייטי, שרידי תקופות סטאלין וכרוש'צ'וב. מה מצבם? שותפו של כרוש'צ'וב בתקופה הראשונה, ראש'הממשלה לשעבר ניקולאי בולגאנין (76), מקבל פניסיה חודשית בסך 1300 ל"י. אותה פניסיה לויאצ'סלב מולוטוב (81), ראש'הממשלה בימי סטאלין, שהודה על-ידי כרוש'צ'וב, ולגיארגי מאלנקוב (69), יריבו ומתחרהו של כרוש'צ'וב.

שלושה אלה גרים בדירות נוחות במרכז מוסקבה. המדינה מעמידה לרשותם מכוניות-סאר עם נהגים פרטיים, ומותר להם לקנות בחנויות המיוחדות לצמרת המפלגה, שבהן יש סחורות מן המערב. מולוטוב, שאשתו היהודיה הוגלתה בי שעתו לסיביר על-ידי סטאלין אחרי שדיב'רה עם השגרירה גולדה מאיר, מחבר ספר-זכרונות. בולגאנין מתבודד, וקורא ספרים. מאלנקוב עוסק בתחביבו הישן: איסוף תמונות של ציירים אימפרסיוניסטיים צרפתיים.

שמפניה אסורה. מתבודד גם ואלטר אולברכט, מנהיג גרמניה המזרחית עד לפני חמישה חודשים. הוא גר עם אש'חו בוויילה בת 12 חדרים, השייכת למדינה, ליד ברלין, על שפת אגם.

לבן ה-78, המטייל רק לעיתים רחוקות ברגל, יש שתי מכוניות-סרד מתוצרת סובייטית, עם נהגים פרטיים. מכונית אחת היא רכוש הפרטי, מתנה מידי כרוש'צ'וב, לרגל יום הולדתו ה-70. מלבד הנהגים ומשרתי ביתו, יש לו גם רופא פרטי, הדואג לכך שלא ישתה שמפניה, מפני שזה מוזיק לבריאותו. מותר לו רק לשתות יין.

מופיק'ש בוררשה. ולאדיסלב גורמולקה, מי שהיה ראש המפלגה הקומוניסטית הפולנית, סובל בשנתו ה-66 מן הסתיידות העורקים.

מנהיג פולין לשעבר התגרש מאשתו היהודיה, צופיה, והשאיר לה את הבית בן ארבעת החדרים שהוא בנה בעצמו. הוא עצמו חי בבורשה, עם מזכירתו לשעבר, הצעירה ממנו ב-30 שנה, בדירתה של זו, בת שני החדרים.

הוא ויתר על מכונית-סרד ועל שאר זכויות'היתר, ומסתפק בפניסיה. הקרקחות לא רוצים. מנהיג אחד שהודח כליל ממפלגתו הוא הצ'כי אני טונזין נובוטני (66). הוא גר בוויילה ישנה בפראג, שאותה העביר על שם בנו. בני-נה מקרקרות חמש תרנגולות, כי הקומוניסט הוותיק אוהב בבוקר ביצים טריות. הפניסיה החודשית שלו מגיעה ל-5600 כתרם — שכרם הממוצע של שלושה פועלים.

לנובוטני יש גם בית קטן בכפר. אבל בשני אינם קלים, מפני שלא רק התורשים, אלא גם השליטים הנוכחיים של המדינה, שונאים את הסטאליניסט הנוק'שה. לא מכבר, כשיצא מדירת'הכסף שלו לבית'המרוח הקרוב, כדי לשתות בירה ולשחק קלפים, יעץ לו בעל המקום: "לי אישית אין שום דבר נגדך. אבל אם תבוא הנה לעיתים קרובות, יסתלקו לקרבותי הקרובים..."

מאז הוא יוצא רק לעיתים רחוקות בביתו, בימי שהותו בכפר.

י? כך שהם שדרו חצי מיליון ליש"ט — כחמישה מיליון ל"י — אפשר לסלוח להם בקלות. אחרי הכל, מה זה כסף. אבל על זה שהם שדרו דור שלם מחלומות ימי-נעוריו, הרביצו בו את אכזבת'חיי — על כך לא יסלח לאותה קבוצת שודדים בז'נבה. לעולם לא.

החובב

רוברט וולנד שקלט את שיחתם האלחורטית של השודדים בשעת השוד, זיווח מיד למשטרה — ולמרות זאת לא הצליחה המשטרה למנוע את השוד הגדול.

דור שלם? דורות שלמים. דורות שגודלו על סיפורי האגדות המופלאים אודות אותו מוסד מסתורי וכלי-כוח — הסקוטלנד יארד. כוח הבילוש שאין שני לו של הוד'מלכותה, שלפניו היה רק שרי לוק הולמס, ואחריו רק גיימס בונד. אבל בעוד הולמס ובונד היו יצירי אגדה, הרי הסקוטלנד יארד היה בשר ודם.

לא עוד. עתה מתברר, שגם הסקוטלנד יארד — או, לפחות, שמו המפורסם — איננו עוד אלא אגדה מימים עברו. אגדה שנופצה והיתה לבדיחה, כאשר כנופיות מקצוענים הצליחה לגנוב, מתחת לאפו של שרלוק הולמס. חמישה מיליון ל"י — בשעה שהבלשים ידעו כי השוד מתרחש — ולא הצליחו לגלות היכן!

סנדוויצ'ים ותה

בשעת השוד

השוד המשעשע, שהפך את הסקוטלנד יארד לבדיחה, החל בשבת בחצות, לפני שבועיים, ונמשך עד יום שני בחשך בבוקר. לוא היה מוקרן בטלוויזיה, היה גורם להתקפת פיהוקים מצד הצופים ה'משועממים, שהיו יודעים שמעשייה כזו

